

بر اساس "نظارت بر خشکسالیهای جهان"، یک سیستم طبقه‌بندی که توسط "کالج دانشگاه لندن" در انگلستان ایجاد شده، تا اکتبر ۲۰۱۰ پهنه‌های عظیمی از جنگلهای استوایی آمازون متحمل به خشکسالی استثنایی شده‌اند که حتی از خشکسالی مفراط نیز پیشی می‌گیرد.

خشکسالی سال ۲۰۱۰ گسترده بود و بیشتر ناحیه آمازون بین اول ژوئیه تا ۳۰ سپتامبر، ۷۵٪ کمتر و در بسیاری از موارد، ۲۵٪ کمتر از بارندگی عادی را دریافت کردند. اینگونه شرایط خشک که معمولاً یک بار در هر ۱۰۰ سال روی می‌دهند، در این مورد تنها پنج سال پس از یک دوره ی خشکسالی شدید در سال ۲۰۰۵ و همچنین یک خشکسالی در صرفاً هفت سال پیش از آن در ۱۹۹۸ مشاهده شد.

علاوه بر خشکسالی، تعداد بی‌سابقه‌ای حریق نیز روی داد. در امتداد کناریه جنگل پرو و بولیوی امسال نسبت به هر سال دیگر به ثبت رسیده‌ای آتش سوزی بیشتری درگرفت و منطقه بومی "زینگو" کلاً شاهد ۱۹ هزار حریق در قیاس با ۵ هزار آتش سوزی در سال پیش بوده است و همچنین گزارش‌هایی از خسارت عمده به گیاهان در نواحی معمولاً مرطوب رسیده.

این آتش سوزیها با جریان آبهای به شدت اندک همراه شدند مانند شعیر رودخانه "نگرو" ی آمازون که سطح آب آن درست یک سال پس از افزایش سطح کاملاً بی سابقه اش بخاطر سیلهای ویرانگر، به طور تاریخی پایین بوده است.

دانشمندان نگرانند که این الگوها در حین خشکیدن جنگلها حاکی از مرگ تدریجی آمازون باشد.

دکتر "گرگ آسنر"، بوم شناس در "انستیتوی علوم کارنگی" اظهار داشت که علاوه بر ذوب یخهای قطبی که برای بسیاری نماد اثرات تغییرات اقلیمی است باید خشکیدن و سوختن بزرگترین جنگلهای استوایی جهان را نیز در نظر داشت که بقای شان به همان اندازه به مخاطره افتاده. همانطور که توسط متخصص جنگلها، دکتر "الیور فیلیپس" از دانشگاه "لیدز" در انگلستان اظهار شده: احتمالاً آمازون در حال رسیدن به مرحله بحرانی است. وی بیان داشت: "هر اکوسیستمی حدی دارد که فراتر از آن نمی تواند وجود داشته باشد. مایه نگرانی اکنون این است که بخشهایی از آمازون ممکن است در حال رسیدن به آن آستانه باشند."

نجات جنگلهای استوایی ، ریه های زمین، یکی از مهمترین اولویت ها است. زیرا هنگامی که جنگلهای بارانی استوایی نابود شوند، عوارض جانبی وحشتناکی پدید می آیند. موضوع، تنها تغییرات دائمی دمای جهان، بارندگی و الگوهای آب و هوایی نیست که جنگلها

آنها را تنظیم می کنند. موضوع تنها میلیونها نفری نیستند که ممکن است معیشت خود را از دست بدهند که متکی به این جنگلها است. خود جنگلهای استوایی معمولاً محافظین ما هستند، اما با گرمتر شدن آب و هوا، آنها به جای جذب دی اکسید کربن برای حفاظت از آب و هوای سیاره، دی اکسید کربن به هوا منتشر می کنند. اگر آب و هوا گرمتر شود ، جنگلهای استوایی به ما کمک نخواهد کرد. بلکه به جای آن، مشکل گرمایش جهانی را وخیم تر خواهند کرد.

صنعت دام را متوقف کنید- این موثر ترین راه برای توقف گرمایش جهانی و احیای سیاره ی ما خواهد بود و جنگلهای گرانبهای ما را نجات خواهد داد.

<http://climateprogress.org/2010/11/26/another-extreme-drought-hits-the-amazon-raising-climate-change-concerns/>

<http://english.aljazeera.net/video/americas/2010/11/2010112773520249104.html>